

P5_TA(2002)0167

Decharge 2000: Det almindelige budget, sektion I

Europa-Parlamentets afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2000 (Sektion I - Europa-Parlamentet) (SEK(2001) 530 - C5-0238/2001 - 2001/2103(DEC))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forvaltningsregnskab og balance for regnskabsåret 2000 (SEK(2001) 530 - C5-0238/2001),
 - der henviser til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2000 med institutionernes svar (C5-0617/2001)¹,
 - der henviser til Revisionsrettens erklæring om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. EF-traktatens artikel 248 (C5-0617/2001),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 275, EKSF-traktatens artikel 78 d og Euratom-traktatens artikel 179 a,
 - der henviser til finansforordningens artikel 77 og artikel 13 i de interne bestemmelser for gennemførelsen af Parlamentets budget,
 - der henviser til forretningsordenen, særlig artikel 184, stk. 3,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A5-0098/2002),
1. noterer sig nedenstående tal for regnskabsafslutningen for Europa-Parlamentet for regnskabsåret 2000:

Udnyttelse af bevillingerne (i €)	Bevillinger i regnskabsåret 2000 ²	Fremførte bevillinger fra regnskabsåret 1999	
		Artikel 7(1)(b) i finansforordningen	Artikel 7(1)(a) i finansforordningen
Disponible bevillinger	979 924 397.00	103 330 878.72	–
Forpligtelser	972 828 892.09	–	–
Betalinger	885 733 890.92	94 201 060.87	–
Bevillinger fremført til 2001			
• Artikel 7(1)(b) i finansforordningen.	87 095 001.17		
• Artikel 7(1)(a) i finansforordningen.	–	–	–
Bortfaldne bevillinger	7 095 504.91	9 129 817.85	–
Balance pr. 31. december 2000:	1 688 061 835		

¹ EFT C 359 af 15.12.2001.

² Herunder tillægs- og ændringsbudget nr. 2/2000.

Gennemførelse af budgettet

2. konstaterer en høj gennemførelsesgrad for budgettet, hvilket fremgår af følgende:
 - den høje udnyttelsesgrad for de disponible bevillinger for regnskabsåret 2000 (99,28% i forhold til 98,97% i 1999),
 - den næsten ensartede udnyttelsesgrad for de automatisk fremførte bevillinger fra 1999 (91,16% i forhold til 91,96% fra 1998 til 1999),
 - stigningen i forholdet mellem betalinger og forpligtelser (91,05% i forhold til 88,68% i 1999);
3. bemærker imidlertid, at det generelt gunstige billede, for så vidt angår gennemførelsesgraden, til en vis grad ødelægges af, at man næsten systematisk har anvendt en opsamlingsoverførsel ved årets udgang, der i de seneste år er blevet anvendt til at opsamle bevillinger fra hele Parlamentets budget med henblik på en kapitalindsprøjtning i form af en fremskyndet betaling af skyldige beløb for Parlamentets bygninger;
4. bemærker, hvad angår udnyttelsesgraden for de enkelte budgetposter, at det var muligt at overføre € 4.410.000 fra konto 1100 (lønninger) og € 4.200.000 fra konto 1870 (tolke og konferencemedhjælp) som led i opsamlingsoverførsel C10 efterfulgt af yderligere € 700.000 fra konto 1870 som led i overførsel C10 (tillæg); minder om, at det forhold, at administrationen ikke havde ført tilfredsstillende regnskab med tolkeudgifterne i 2000, resulterede i finansinspektørens påtegningsafslag nr. 01/06; pålægger administrationen senest den 1. juli 2002 at orientere om resultatet af den administrative undersøgelse, der blev givet tilsagn om i den afgørelse om at se bort fra påtegningsafslaget, som formanden undertegnede den 13. december 2001;
5. glæder sig over oplysningerne i finansinspektørens rapport til institutionen nr. 01/01 om, at fejlprocenten (defineret som budgetdokumenter, der blev returneret med henblik på korrektion og færdiggørelse, som procent af det samlede antal) faldt fra 8,4% i 1999 til 7% i 2000, og at kun otte ud af det samlede antal kontrollerede dokumenter (33.335) gav anledning til påtegningsafslag fra finansinspektørens side - idet der blev truffet afgørelse om at se bort fra påtegningsafslaget i fem tilfælde - hvilket i begge tilfælde er en nedadgående tendens; er bange for, at den lange række fejl, der nu afsløres og korrigeres som følge af finansinspektørens aktivitet, vil gå upåagtet hen, hvis den forudgående kontrol afskaffes med indførelsen af det foreslåede interne revisionssystem;
6. bemærker Revisionsrettens konklusioner i meddelelsen af 12. november 2001 vedrørende afgørelserne om at se bort fra påtegningsafslag i regnskabsåret 2000, at dette aspekt af den interne kontrol fungerer normalt og har påvist uregelmæssigheder i den administrative forvaltning;
7. bemærker imidlertid, at de adskillige tilfælde, der har givet anledning til påtegningsafslag i 2000, ikke drejede sig om en "forudgående retlig forpligtelse"; sætter spørgsmålstegn ved, om disse skulle være blevet forelagt af administrationen med henblik på at se bort fra disse påtegningsafslag; fastholder, at anvisningsberettigede må påtage sig et personligt

ansvar for fejl og retlige overtrædelser, som giver anledning til sådanne tilfælde; opfordrer administrationen til hurtigt at træffe korrigerende foranstaltninger, herunder øjeblikkelig annullering af de pågældende forslag i stedet for som på nuværende tidspunkt næsten automatisk at anvende proceduren med at se bort fra påtegningsafslag;

Regnskabernes udformning

8. bemærker Revisionsrettens kritik i årsberetningen for 2000 (punkt 7.3) af, at institutionerne generelt har valgt en metode til analysen af budgetforvaltningen, der ikke giver læserne oplysninger om de vigtigste aspekter ved årets udgifter, og af, at Parlamentet ikke forklarer, hvordan proceduren med anvendelse af ikke-udnyttede bevillinger på andre budgetposter til afdrag på bygninger fungerer; er enig med Revisionsretten i, at det ville være hensigtsmæssigt, om institutionerne i almindelighed og Parlamentet i særdeleshed fremover udarbejdede en mere overordnet analyse med en redegørelse for de væsentligste tendenser inden for udgifterne, for de største kapitalposter og for institutionernes væsentligste foranstaltninger med henblik på udgiftsbesparelser og produktivitet;
9. mener, at Parlamentets regnskaber, herunder balance og forvaltningsregnskab, som offentliggjort sammen med de øvrige institutioners i "compte de gestion"¹, der udgives af Kommissionen, derfor bør udformes på en mere brugervenlig måde (i lighed med en virksomheds årsregnskab til aktionærer), så de bliver tilgængelige for EU's borgere og forståelige for den almindelige læser, uden at der kræves særligt kendskab til regnskabsvæsen eller finansielle aspekter af EU;
10. pålægger sin generalsekretær at forelægge et arbejdsdokument vedrørende mulighederne for og de generelle følger af en ændring af udformningen af Parlamentets regnskaber for Budgetkontroludvalget inden den 1. juli 2002;
11. understreger, at Revisionsretten afgiver én enkelt revisionserklæring på grundlag af de konsoliderede regnskaber over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter, jf. EF-traktatens artikel 248, stk. 1, men at denne revisionserklæring alligevel indeholder bemærkninger vedrørende de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed i de enkelte institutioner; anmoder Revisionsretten om, at den af hensyn til større gennemskuelse undersøger mulighederne for at afgive en særskilt revisionserklæring for hver institution i næste årsberetning; anmoder generalsekretæren om at forelægge Budgetkontroludvalget sektorskrivelsen fra Revisionsretten og administrationens svar;
12. bemærker, at det, da Parlamentets oversigt over indtægter indholder beløb på € 19.600.463 i bidrag til pensionsordningen fra tjenestemænd (artikel 401) og € 1.290.126 i bidrag til pensionsordningen fra medlemmer (artikel 910), ville være ønskeligt, om der i Parlamentets balance blev redegjort for, hvorledes disse potentielle forpligtelser vil blive imødekommet, f.eks. ved en henvisning til noterne vedrørende forpligtelser uden for balancen, der er vedføjet EU's konsoliderede regnskaber;

Forvaltning

¹ Compte de gestion et bilan financier afférents aux opérations du budget de l'exercice 2000 (volume III - SEK(2001) 530 - kun udgivet på FR).

13. glæder sig over de fremskridt, der er sket med indførelsen af en aktivitetsbaseret forvaltning i Europa-Parlamentet, men betragter resultaterne som ganske beskedne og foreløbige; kræver mere ambitiøse skridt; understreger behovet for at uddelegere beføjelser og ansvar til lavere niveauer i administrationen og for at afklare og håndhæve de enkelte ansattes ansvar;
14. bemærker henstillingerne i EP-ROME interimrapporten vedrørende personalepolitikken¹ om forbedring af de menneskelige ressourcers effektivitet; foreslår, at der tages højde for henstillingerne på linje med de foreliggende forslag til reform af personalet med henblik på at fremme forvaltningens effektivitet og præcisere tjenestemændenes personlige ansvar og ansvarlighed;
15. understreger Parlamentets tilsagn om at etablere en uafhængig intern revisionstjeneste i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 762/2001² om ændring af finansforordningens artikel 24; bemærker Præsidiets afgørelse af 28. november 2001 om at oprette en sådan tjeneste; understreger, at denne tjeneste må være uafhængig med mulighed for direkte at kontakte Parlamentets formand, hvis den interne revisor får nys om tilfælde af alvorlig art; opfordrer indtrængende Præsidiet til snarest muligt at godkende de nødvendige ændringer i dets interne finansielle bestemmelser; mener, at den interne revisor må være særdeles kvalificeret og være en erfaren fagmand på revisionsområdet, der er i stand til at udføre sine opgaver fuldstændigt uafhængigt og i overensstemmelse med de relevante internationale standarder; mener, at de seneste erfaringer med visse banker og konglomerater, der har lidt katastrofale tab som følge af ringe intern kontrol, viser, at en svækkelse af kontrolmekanismerne vil være til skade for en økonomisk forsvarlig forvaltning af de europæiske skatteyderes penge; fastholder, at inspektørers og kontrolfunktionens uafhængighed bør sikres mod at blive underlagt udgiftsforvaltere;

Personalepolitik

16. støtter de underliggende principper for personalemobilitetspolitikken; accepterer, at det i særlige tilfælde kan være nødvendigt at være fleksibel for at bevare kontinuitet og stabilitet under særlige omstændigheder, og give tjenestemænd med betydelig ekspertise på et givet område mulighed for at færdiggøre væsentlige opgaver; mener, at Parlamentet bør gøre mere brug af ikke-fastansat personale til at udføre visse specialistopgaver;
17. beklager, at kvinder i så ringe omfang beklæder ansvarsfulde stillinger; anmoder generalsekretæren om at tage dette aspekt op til behandling og om ved besættelse af nye stillinger at tilstræbe ligestilling mellem mænd og kvinder;
18. minder om, at det gentagne gange har været fortaler for lige muligheder, navnlig for forfremmelse af kvinder til ledende stillinger i EU's institutioner; minder i denne forbindelse om beslutningen af 11. februar 1994 om kvinders deltagelse i beslutningsprocesserne³, hvori EU's institutioner som arbejdsgivere blev opfordret til at fastsætte mål for ansættelse af kvinder og andelen af kvinder i ledende funktioner, og

¹ PE 305.179/BUR (ROME = "oversigt over fagområder og funktioner").

² EFT L 111 af 20.4.2001, s. 1.

³ EFT C 61 af 28.2.1994, s. 248.

såfremt disse målsætninger ikke var nået inden 2000, til at indføre kvoteordninger; (mål indtil år 2000: 40% af de ansatte skulle være kvinder; 30% kvinder i A-kategorien med samme procentandel i alle stillinger;

19. beklager meget dybt, at denne forpligtelse fra Parlamentets side ikke er blevet opfyldt; bemærker, at i perioden fra juli 2000 til december 2001 blev mænd udnævnt til tre A1-stillinger, kun en kvinde til tre A2-stillinger og ingen kvinder til 12 A3-stillinger, selv om der havde været kvindelige ansøgere til mange stillinger; kritiserer den nuværende alarmerende situation i Parlamentet; sætter endvidere spørgsmålstejn ved, hvilken status Copec har i ansættelses- og forfremmelsesproceduren;
20. forlanger, at der fremover som i Kommissionen fastsættes et årligt måltal for udnævnelser af kvinder til ledende stillinger (A3, A2 og A1), og forbeholder sig retten til at sætte spørgsmålstejn ved enhver yderligere forfremmelse, hvis ansættelsesmyndigheden ikke udnævner de kvinder, hvis ansøgninger er blevet godkendt;
21. tilskynder administrationen til at træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at muliggøre deltidsarbejde, når tjenestemænd anmoder herom, i alle generaldirektorater;
22. er klar over det forholdsvis lave antal kvinder i ledende stillinger i Parlamentets administration og opfordrer indtrængende sin generalsekretær til at føre en politik for interinstitutionel mobilitet for at udvide gruppen af passende kvindelige kandidater til ledende stillinger i Parlamentet;
23. bemærker, at anvendelsen af reglerne for udveksling af tjenestemænd fra nationale og regionale administrationer har været genstand for to påtegningsafslag i 2000 (nr. 00/04 og 00/08), i hvilken forbindelse administrationen ikke anmodede om en afgørelse om at se bort fra påtegningsafslagene; pålægger generalsekretæren at aflægge beretning om gennemførelsen af udvekslingspolitikken efter disse begivenheder;
24. bemærker de tilfælde, der illustrerer mulighederne for misbrug i forbindelse med justeringsordningen for pensioner, hvilket blev belyst i finansinspektørens rapporter til institutionen nr. 00/03 og 01/01; bemærker, at administrationen nu har revideret de interne procedurer i overensstemmelse med finansinspektørens henstillinger; anmoder generalsekretæren om at holde et vågent øje med kontrollen af pensionerede tjenestemænds angivelse af bopæl; opfordrer Udvalget om Retlige Anliggender og det Indre Marked til at overveje, når det behandler det kommende kommissionsforslag om at ændre vedtægten, hvorvidt den nuværende justeringsordning for pensioner til assistenter bør bevares;
25. udtrykker sin tilfredshed med den fortsatte nedadgående tendens i det samlede antal tjenesterejser og udgifterne til disse tjenesterejser mellem Parlamentets tre arbejdssteder, herunder især Luxembourg og Bruxelles, hvilket fremgår af følgende tal:

	I alt			Luxembourg-Bruxelles			Bruxelles-Luxembourg		
	2000	1999	1998	2000	1999	1998	2000	1999	1998
Antal tjenesterejser	9549	10153	10876	7059	7467	8463	2490	2686	2413
Antal dage	16342	18882	20380	13396	15446	17244	2946	3436	3136
Udgifter i mio. €	2,8	3,2	3,4	2,25	2,6	2,9	0,55	0,6	0,5

26. henviser til punkt 9 i afgørelsen af 4. april 2001¹ om decharge for Parlamentet for regnskabsåret 1999 vedrørende OLAF's undersøgelser af spørgsmål i forbindelse med påtegningsafslag nr. 99/07 og 99/09 og opfordrer OLAF til straks at redegøre for resultaterne;

Uddannelse

27. understreger betydningen af en mere effektiv udnyttelse af de eksisterende menneskelige ressourcer via uddannelse og omrokering som alternativ til en forhøjelse af stillingsfortegnelsen;
28. hilser introduktionskurser i regnskabsførelse og revision velkommen, men mener, at sådanne kurser ikke udgør nogen erstatning for forsvarlige faglige kvalifikationer og erhvervs erfaring, og at det for ledere er helt uhensigtsmæssigt at benytte korte kurser;
29. henstiller, at alle tjenestemænd med forvaltningsansvar - ud over den obligatoriske uddannelse i økonomisk forvaltning for alle nye anvisningsberettigede - skal deltage i et kursus i forvaltning af menneskelige ressourcer, idet de tjenestemænd, der allerede har ledende stillinger, opfordres til at gøre det samme;
30. er forundret over, at antallet af tjenestemænd, der deltog i programmer for faglig uddannelse i 2000, er faldet i forhold til 1999 i lighed med antallet af disponible kurser; understreger, at alle tjenestemænd bør få mulighed for at udvikle nye færdigheder og forbedre dem, de har; tilskynder til, at der lægges særlig vægt på faglige færdigheder, der er særlig vigtige for tjenesten;
31. anerkender det arbejde, der allerede er påbegyndt i de enkelte generaldirektorater for at fastlægge egne uddannelsesplaner og muligheden for on-line tilmelding til faglige uddannelseskurser for personale; erkender behovet for støtte til uddannelsesmuligheder, hvis Parlamentet skal leve op til de nye udfordringer og arbejde mere effektivt;

Ansættelse

32. mener, at de generelle udvælgelsesprøver bør gennemføres på et interinstitutionelt grundlag, og at Parlamentet, lige som de øvrige institutioner, bør kunne ansætte fra en fælles liste over egnede kandidater for at sikre en ensartet europæisk, offentlig tjeneste, gennemføre besparelser og øge den efterfølgende mobilitet mellem institutionerne; afventer den endelige afgørelse om at oprette et interinstitutionelt ansættelseskontor; mener, at der i ansættelsesprocessen bør tages behørigt hensyn til en vurdering af ansøgernes evne til at arbejde i team;

Arbejdssteder og bygninger

33. bemærker, at selv de variable omkostninger for en ordinær 5-dages mødeperiode i Strasbourg er ca. 33% højere end i Bruxelles, hvortil kommer andre, langt højere udgifter til bygninger, hoteludgifter osv.; erkender, at afgørelsen om Parlamentets mødesteder er blevet traktatfæstet, men at dette er sket mod Parlamentets vilje; pålægger sin

¹ EFT L 160 af 15.6.2001, s. 25.

generalsekretær at forelægge konventet en detaljeret analyse af omkostningerne ved at bevare tre arbejdssteder;

34. bemærker imidlertid, at varigheden af mødeperioderne i Strasbourg er blevet reduceret fra fem til fire dage, hvilket afkorter dem med 1/8 og giver begrænsede besparelser (0,97% af mødeperiodens samlede omkostninger);
35. understreger kraftigt, at spørgsmålet om investeringsudgifterne for den nye LOW-bygning i Strasbourg skal løses øjeblikkeligt, og opfordrer hovedparterne og de vigtigste aktionærer i byggefirmaet, byen Strasbourg og regionen Alsace, til at bidrage til at løse dette spørgsmål; beklager, at Parlamentet har måttet henvende sig til Domstolen for at få løst spørgsmålet om den kontraktmæssige færdiggørelsesdato for LOW-bygningen; understreger, at tvisterne mellem entreprenøren og underentreprenørerne for LOW-bygningen ikke må influere på de endelige investeringsudgifter;
36. minder om, at Revisionsretten har afgivet en særberetning 5/95¹ om undertegnelsen af kontrakten for LOW-bygningen; henviser endvidere til punkt 13, 14 og 15 i beslutning af 13. april 2000 om udsættelse af decharge for gennemførelsen af Parlamentets budget for regnskabsåret 1998², hvori det giver udtryk for bekymring på grund af byggerenter i den mellemliggende periode og konventionalbod som følge af forsinket overdragelse; fastholder, at der ikke bør betales yderligere afdrag, før parterne er enige om de endelige investeringsudgifter, eller disse er blevet fastlagt på anden måde;
37. understreger, at det er nødvendigt at spare på anvendelsen af arealer for at begrænse budgetudgifterne ved de nye D4/D5-bygninger;
38. noterer sig evalueringen af anvendelsen af garagen, hvoraf det fremgår, at der ikke vil være behov for yderligere parkeringspladser til Parlamentet i Bruxelles selv efter udvidelsen;
39. pålægger sin generalsekretær at ændre budgetkontoplanen i overensstemmelse med Rettens henstilling i årsberetningen for 2000 (punkt 7.35), således at der kan skelnes mellem leje, udgifter til erhvervelse af fast ejendom og de øvrige former for udgifter, såsom forpagtningsafgifter, som betales med henblik på eventuel fremtidig erhvervelse;
40. bemærker, at Parlamentet har foretaget de endelige betalinger for D1-, D2- og D3-bygningerne i Bruxelles den 15. januar 2001, og at denne positive strategi med kapitalindsprøjtninger vil medføre betydelige besparelser i forbindelse med kommende rentebetalinger på udestående kapital;

De politiske grupper

41. minder om, at de politiske gruppers udnyttelse af bevillingerne under budgetpost 3707 og 3708 på Europa-Parlamentets budget i 2000 var dækket af de bestemmelser, Præsidiumet havde vedtaget den 14. december 1998; bemærker, at budgetpost 3707 og 3708 i 2000 udgjorde hen ved 3% af Parlamentets budget, mens Revisionsretten³ anslår de politiske

¹ EFT C 27 af 31.1.1996, s. 1.

² EFT C 40 af 7.2.2001, s. 398.

³ Særberetning nr. 13/2000 om Europa-Parlamentets politiske gruppers udgifter, fodnote til punkt 5.

grupper andel (budgetpost 3707, 3708 samt personale, bygninger og udstyr) til 13%; understreger, at de politiske grupper rapporterer om anvendelsen af bevillingerne i 2000 jf. Præsidiets relevante bestemmelser, er offentligt tilgængelige¹; bemærker Præsidiets afgørelse om konto 3701 som følge af de politiske grupper svar på Revisionsrettens særberetning;

42. minder om, at Budgetkontroludvalget i henhold til de relevante bestemmelser fra Præsidiets² har beføjelse til at udarbejde en betænkning på grundlag af oversigter over indtægter og udgifter, balance og revisionsattester fra de politiske grupper;
43. bemærker, at der er et misforhold mellem på den ene side nødvendigheden af at adskille de opgaver, Parlamentets administration skal løse, fra de politiske grupper opgaver og på den anden side finansforordningen, som ikke udtrykkeligt omhandler en sådan adskillelse; pålægger sit Præsidium at sikre, at dets gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen indeholder en bestemmelse, der identificerer de politiske grupper specifikke status, så at deres særlige opgaver kan blive klart og korrekt reguleret; henviser til Revisionsrettens bemærkninger om, at de indbyrdes varierende procedurer, der anvendes af de forskellige revisorer, betyder, at disse eksterne revisioner har haft en begrænset effektivitet med hensyn til at vurdere de samlede kontrolmekanismer for konto 3701; forventer, at situationen vil forbedre sig væsentligt i fremtiden efter beslutningen om at begrænse valget af eksterne revisorer til en liste over internationalt anerkendte revisionsfirmaer og en fælles revisionsramme;
44. mener på baggrund af dechargeafgørelsen af 6. juli 2000³, at reglerne for afholdelse af udgifter og politiske grupper ansvar må fastsættes klarere og mere præcist i forbindelse med informationskampagnen for at gøre det muligt at vise medlemmernes partipolitiske tilhørsforhold i deres respektive nationale sammenhæng og sikre, at de politiske grupperinger ikke kan pålægges et kollektivt ansvar; pålægger Præsidiets at gennemføre denne revision;
45. bemærker, hvad angår attesterne fra de eksterne revisorer, som de politiske grupper har udvalgt, at informationen og garantierne for regnskabernes korrekthed og den kontrol, revisorerne har gennemført, er meget forskellig fra gruppe til gruppe;
46. bemærker, at oversigterne over indtægter og udgifter for 2002 udviser en ret lav udnyttelsesgrad for bevillingerne og dermed et højt fremførselsniveau, og anerkender Revisionsrettens særberetning 13/2000 (punkt 19) vedrørende risikoen for en uforsvarlig økonomisk forvaltning, med mindre der er indgået forpligtelser for et tilsvarende beløb;
47. bemærker, hvad angår de politiske grupper balancer, at de generelt ikke indeholder tilstrækkeligt præcise oplysninger om de formuegoder, de politiske grupper har anskaffet for de bevillinger, Parlamentet har stillet til rådighed, og at disse formuegoder ikke er medtaget i institutionens balance, således som Revisionsretten har påpeget i årsberetningen for 2000 (punkt 7.10);

¹ Artikel 8 i bestemmelserne for konto 3707 og artikel 5 i bestemmelserne for konto 3708 (se protokol fra Præsidiets møde den 14.12.1998).

² Se ovenfor og Præsidiets bestemmelser vedrørende budgetpost 3701, der vedtoges den 11. december 2000 og trådte i kraft den 1. januar 2001.

³ EFT C 121 af 24.4.2001, s. 366.

48. tilslutter sig Revisionsrettens henstilling om særberetning 13/2000 (punkt 48) om, at de politiske gruppers attesterede regnskaber offentliggøres; pålægger sin generalsekretær at afsætte en del af Parlamentets hjemmeside til offentliggørelse af de politiske gruppers attesterede regnskaber;
49. gentager sin anmodning i beslutningen af 13. april 2000¹ og ovennævnte afgørelse af 4. april 2001 om, at Revisionsretten reviderer de politiske gruppers finanser hvert andet år med henblik på at bistå Budgetkontroludvalget med at udarbejde den krævede betænkning i henhold til bestemmelserne vedrørende bevillingerne under budgetpost 3701²;
50. bemærker Revisionsrettens kommentar om særberetning 13/2000 (punkt 21), at de politiske gruppers afgørelser i forhold til tredjemand i forbindelse med ansættelse, leje og indkøb betragtes som aftaler, der er indgået i henhold til et mandat, de har fået af Parlamentet, og som Parlamentet kan drages til ansvar for; erkender, at dette ofte medfører, at Parlamentets administration gøres ansvarlig for beslutninger uden for dens kontrol; opfordrer Juridisk Tjeneste til at udarbejde en udtalelse, der indeholder en anbefaling til en løsning på dette spørgsmål om finansielt og kontraktuelt ansvar og om indførelse af klare regler, som klart angiver ansvarsfordelingen for gennemførelse af budgettet og administration af assistenter (herunder krav og spørgsmål vedrørende arbejdsretlige anliggender) mellem Parlamentets administration og de politiske grupper;
51. bemærker, at der to år efter offentliggørelsen af Revisionsrettens særberetning nr. 13/2000 endnu ikke er vedtaget et behørigt retsgrundlag for en gennemsigtig finansiering af europæiske politiske partier; kritiserer navnlig Rådet for ikke at have været i stand til at udnytte de fremskridt, som opnåedes under det belgiske formandskab i denne sammenhæng, og opfordrer det spanske og danske formandskab til at sikre, at der nås til enighed i år;

Løsgængere

52. pålægger Budgetkontroludvalget at gennemføre en omfattende og detaljeret undersøgelse svarende til den, som blev gennemført af de politiske grupper, af støtten til løsgængere i forbindelse med 2001-dechargeproceduren;

Mængde- og værdifortegnelsen

53. glæder sig over, at de materielle anlægsaktivers værdi i balancen for første gang er blevet justeret for at tage højde for nedskrivningen³; gentager anmodningen i beslutningen af 6. juli 2000⁴ om, at det enkelte regnskabsårs balance skal indeholde et detaljeret regnskab over det faste fysiske inventar; bemærker finansinspektørens konklusion⁵, at ELS-systemet har dannet rammen for en forbedring af forvaltningen, kontrollen og

¹ EFT C 40 af 7.2.2001, s. 398.

² PE 298.252/BUR/ændel. - se protokol fra Præsidiets møder den 11.12.2000 og 1.2.2001.

³ Noterne til Parlamentets balance, "compte de gestion", s. 96.

⁴ EFT C 121 af 24.4.2001, s. 366.

⁵ Rapport til institutionen nr. 01/01 med svar (notat fra generalsekretæren til Præsidiets af 24.4.2001).

registreringen af bevægelser på mængde- og værdifortegnelsen, men at der stadig er mulighed for en styrkelse af den interne kontrol, navnlig hvad angår udrangering;

54. bemærker Europa-Parlamentets svar (årsberetningen 2000, punkt 7.10), at det er bekendt med, at mængde- og værdifortegnelsen ikke medtager formuegoder, som de politiske grupper har anskaffet for deres bevillinger, og at man vil bestrebe sig på at finde en løsning sammen med de politiske grupper;
55. henviser til Revisionsrettens særberetning 13/2000 (punkt 66) om, at der bør fastsættes klare regler for ejendomsretten til og registrering af aktiver, som er finansieret med de relevante bevillinger, for at sikre beskyttelse og bedst mulig forvaltning af alt det udstyr, grupperne råder over; henviser til Revisionsrettens bemærkning (særberetning 13/2000 (punkt 23) om, at bevillingerne til de politiske grupper ikke kan sidestilles med støtte til et eksternt organ, men at der er tale om, at beføjelserne til at anvende disse bevillinger delegeres til interne organer, som derfor bør følge reglerne for budgetudgifter; pålægger generalsekretæren at forelægge Budgetkontroludvalget en rapport inden 1. juli 2002 med forslag om, hvordan aktiver anskaffet af de politiske grupper for Parlamentets midler kan indgå i mængde- og værdifortegnelsen;

Tildeling af kontrakter

56. anerkender, at generalsekretæren nu forelægger Budgetkontroludvalget kvartalsvise rapporter fra CCAM (Det Rådgivende Udvalg for Indkøb og Kontrakter) som krævet i afgørelse af 4. april 2001; bemærker, at der ifølge CCAM's årsberetning for 2000 er en fortsat tendens til at anvende offentlige udbud i forbindelse med tildelingen af kontrakter i forhold til kontrakter efter underhåndsaftaler eller udbud efter forhandling, jf. nedenstående tabel, men mener stadig, at andelen af kontrakter, der indgås ved ikke-offentlige udbud, er for høj;

	2000	1999
Offentlige udbud	107	107
Begrænsede udbud	73	64
Automatisk tildeling	15	7
Efter forhandling	19	36
Underhåndsaftaler	61	115

57. minder om, at offentlige udbud skal offentliggøres så bredt som muligt, herunder ved henvendelse til faglige organer, brancheorganisationer og ved annoncering i fagblade; anbefaler af hensyn til den størst mulige gennemskuelse, at der kun afholdes begrænsede udbud efter offentliggørelse af en indkaldelse af interessetilkendegivelser eller en forudgående bekendtgørelse i EFT eller på Internet;
58. fastholder, at de leverandører, der opfordres til at afgive bud i forbindelse med begrænsede udbudsprocedurer, bør have en så bred geografisk basis som muligt; glæder sig over oplysningerne i CCAM's beretning for 2000 om, at der efter pålæg fra generalsekretæren og for at øge retssikkerheden og reducere procedurernes varighed er blevet udarbejdet standardkontrakter og -kontraktbetingelser, som er tilgængelige for alle Parlamentets tjenestegrene på alle sprog; opfordrer indtrængende til øget anvendelse af miljømæssige kriterier for produkters livscyklus;

Kontrakt om sikkerhedstjenesten i Strasbourg

59. minder om, at Revisionsretten i punkt 16 i ovennævnte beslutning af 13. april 2000 om udsættelse af decharge for 1998 anmodedes om at undersøge problemer i forbindelse med kontrakter vedrørende sikkerhedstjenester, herunder navnlig hvorvidt en specifik fransk bestemmelse for sikkerhedssektoren finder anvendelse på et specifikt udbud; bemærker, at Retten er af samme opfattelse som finansinspektøren, da han afslog at give sin påtegning (00/05); anmoder Juridisk Tjeneste om at afgive udtalelse om, hvorvidt dette aspekt af fransk ret er kompatibelt med EF-retten, for at sikre en loyal konkurrence under disse aftaleprocedurer;
60. understreger, at Præsidiets afgørelse om at se bort fra påtegningsafslaget blev truffet på grundlag af en udtalelse fra Parlamentets Juridiske Tjeneste, der indeholdt en vurdering af de relevante bestemmelser i national ret og EF-ret; pålægger dog generalsekretæren i forbindelse med den kommende fornyelse af sikkerhedskontrakten for Strasbourg at sikre, at den nuværende kontrahent giver alle nødvendige oplysninger til potentielle efterfølgere på det relevante tidspunkt i udbudsproceduren;

Forskudskonti

61. sætter spørgsmålstegn ved, hvorvidt forskudskonti stadig er nødvendige, og anmoder generalsekretæren om at give en begrundelse for deres fortsættelse;

Informationspolitik

62. henviser til de relativt beskedne budgetmidler, der er tildelt information og kommunikation (€ 25 mio. i 2000, hvilket udgør blot 2,5% af Parlamentets samlede budget); bemærker, at næsten halvdelen af dette beløb går til besøgsprogrammer, der egentlig burde moderniseres; forventer med henblik på dette, at forståelige standarder for afstandsrelaterede godtgørelser overholdes; understreger derfor, at der er behov for en passende forhøjelse af budgetmidlerne til information sideløbende med en strategisk revision af EP-informationspolitikens indhold og metoder og større synergi med andre institutioner;
63. bemærker det store antal unge, der udgør næsten halvdelen af alle besøgende, der kommer til Parlamentet via besøgsprogrammerne; understreger behovet for at ændre besøgsprogrammet på en sådan måde, at det i højere grad også appellerer til yngre mennesker, f.eks. ved at maksimere anvendelsen af audiovisuelle og multimediefaciliteter med anvendelse af interaktive, pædagogiske værktøjer;
64. understreger, at dets eksterne kontorer spiller en fremtrædende rolle i forbindelse med formidlingen af information om institutionen i medlemsstaterne og indsamling af reaktioner og respons fra offentligheden; mener, at indledningen af en offentlig debat om Europas fremtid gør dette presserende; bemærker, at kontordelingen med Kommissionen, den fælles gennemførelse af Prince-programmet og den interinstitutionelle arbejdsgruppe om information fremmer besparelser, der kan anvendes til at forbedre resultaterne; anmoder om at blive holdt underrettet om arbejdet i den interinstitutionelle arbejdsgruppe om information;

65. bemærker målsætningerne i det årlige arbejdsprogram fra GD III (Presse og Information) for informationskontorerne og kræver en nøje evaluering af, om disse mål nås og giver valuta for pengene; godkender, at der lægges større vægt på snævre kontakter til de visuelle medier på nationalt og regionalt plan samt en bedre udnyttelse af medlemmerne i disse områder for at give en mere personlig skildring af Parlamentets aktiviteter over for offentligheden; anmoder om, at medlemmerne efter anmodning forsynes med præsentationsmateriale (f.eks. slides til overhead projektion, videoer osv.), som de kan bruge til at redegøre om Parlamentets rolle og funktion for besøgsgrupper og vælgere;
66. opfordrer Parlamentets administrative organer til at føre en politik baseret på gennemsigtighed i forbindelse med deres praksis for godtgørelser ved i en brugervenlig form at offentliggøre de bestemmelser, afgørelser og fortolkninger, der er relevante for beregning af godtgørelser og tilskud til besøgende;
67. bemærker, at Parlamentets offentlige website for øjeblikket ikke administreres af GD III; mener, at Parlamentets internetaktiviteter bør udgøre en integreret del af Parlamentets informations- og pr-aktiviteter, og at dette kunne være en mere effektiv måde at anvende ressourcerne på; opfordrer derfor sin generalsekretær til at undersøge muligheden for at overdrage ansvaret for Parlamentets internetaktiviteter til GD III;
68. mener, at den ikke-offentliggjorte bestemmelse, som administrationen anvender, hvorefter ingen blandet besøgsgruppe fra forskellige medlemsstater accepteres, er i modstrid med den grundlæggende målsætning om at fremme europæiske kontakter, som udgør kernen i programmet; mener, at dets bestemmelser og procedurer, navnlig for besøgsgrupper, i højere grad bør tage hensyn til programmernes mål i stedet for den deraf følgende administrative byrde;

Medlemmernes godtgørelser

69. minder om, at Præsidiets den 10. april og 6. juli 2000 vedtog ændringer til artikel 14 i regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer¹, som skulle træde i kraft den 1. januar 2001; understreger, at Revisionsretten under sit arbejde gav udtryk for, at Parlamentets administration og finansinspektør bør revurdere de nye bestemmelser og aflægge rapport om overensstemmelsen med finansforordningen inden udgangen af 2001; pålægger generalsekretæren at forelægge Budgetkontroludvalget en rapport inden 1. juli 2002;
70. erkender betydningen af at sørge for, at der er sådanne foranstaltninger på plads, som er nødvendige for at sikre beskyttelsen af de rettigheder, der tilkommer alle de af medlemmerne ansatte assistenter, herunder behørig forsikrings- og socialsikringsdækning, og at dette sker gennem dets styrende organers fuldstændige gennemførelse af artikel 14 i regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer og gennem vedtagelse af en vedtægt for medlemmernes assistenter;
71. mener, at medlemsassistenternes status og kontraktforhold må afklares ved indførelse af en vedtægt for denne personalekategori, og at denne vedtægt bør skabe et regelgrundlag for ansættelsen af alle akkrediterede assistenter (der arbejder på hel- eller deltid for et eller flere medlemmer); mener dog, at denne vedtægt bør indeholde

¹ PE 133.116/kvæst.

undtagelsesbestemmelser for tjenesteydere, der ansættes til at udføre specifikke og tidsbegrænsede opgaver; understreger, at medlemmerne selv fortsat er ansvarlige for ansættelse, art af aflønning og afskedigelse af deres egne assistenter, men at Parlamentets administration må påtage sig det overordnede ansvar for, at de administrative og kontraktmæssige bestemmelser vedrørende løn og social sikring gennemføres korrekt og på en gennemskuelig måde;

72. minder om Revisionsrettens anbefalinger om, at betalinger af rejse og ophold samt godtgørelser afspejler de faktiske rejseudgifter og den faktiske rejsetid; erindrer om, at denne ordning allerede anvendes af administrationen, når et medlem har møder uden for Det Europæiske Fællesskabs område (artikel 3 i regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer);

Sagen vedrørende medlemmernes kasse

73. bemærker, at proceduren i artikel 22 i tjenestemandsvedtægten er iværksat og befinder sig på forberedelsesstadiet; formålet er at finde frem til, hvem der er ansvarlig for forskellen på 4.136.125 mio. BEF mellem det beløb, der faktisk var i kassen, og de pågældende regnskaber fra 1982; anmoder om en klar ajourføring i denne sag, som har varet i næsten 20 år;

Miljø

74. mener, at der skal gøres en yderligere indsats for at reducere mængden af papir, der bruges i Parlamentet; opfordrer sin generalsekretær til at undersøge udviklingen af et sikkert Intranetbaseret interface for indgivelse og undertegnelse af ændringsforslag, parlamentariske forespørgsler, skriftlige erklæringer og andre parlamentariske formularer og dokumenter, der for øjeblikket udsendes i papirformat; mener, at dette også vil føre til andre effektiviseringsgevinster; pålægger sin generalsekretær at ophøre med at distribuere de parlamentariske dokumenter (såsom dagsordener for udvalg, meddelelser til medlemmerne osv.), som også kan stilles til rådighed pr. e-mail eller via Intranettet, og kun på anmodning producere flere kopier af pr-materiale, der stilles til rådighed for medlemmerne;
75. understreger nødvendigheden af at gennemføre "principper for et grønt budget" for nye bygninger (f.eks. en hensigtsmæssig mobilitetsplan, herunder oprettelse af et center/helpdesk for mobilitetsadministration, potentiale for energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energikilder);
76. pålægger sin generalsekretær at forbedre procedurerne for miljøstyring og årligt forelægge tal for papir-, vand- og energiforbrug samt andre vigtige indikatorer;

Konklusion

77. henleder administrationens opmærksomhed på de alvorlige bekymringer, der er givet udtryk for i denne afgørelse, over en lang række svage punkter i forvaltningen, som smitter af på mange områder af budgetgennemførelsen, og opfordrer den til at drage de nødvendige konklusioner;

78. meddeler sin generalsekretær decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2000;
79. godkender, at der meddeles decharge til regnskabsføreren for regnskabsåret 2000;
80. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Kommissionen, Rådet, Domstolen, Revisionsretten og Den Europæiske Ombudsmand og sørge for, at den offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende (L-udgaven).